

EXPUNERE DE MOTIVE

Ordonanța nr. 2/12 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, reglementează regimul juridic al contravențiilor. Ea a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial nr. 268 din 22 04 2002.

Prin prezenta propunere legislativă, autorii ei își propun să corecteze unele din carențele de reglementare, sau să facă unele actualizări, determinate de mutațiile intervenite în sistemul legislativ de la apariția Ordonanței, după cum urmează.

O primă modificare vizează abrogarea alineatului (4) al articolului 2, care *permite Consiliului General al Municipiului București să poată stabili și alte domenii de activitate din competența consiliilor locale ale sectoarelor, în care acestea să poată stabili și sancționa contravenții*. Prevederea actuală este neconstituțională, ea încălcând principiul consacrat prin art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, și principiul simetriei juridice. Permițând Consiliului General al Municipiului București să adauge și alte domenii decât cele prevăzute prin art. 2 alin. (3), în competența de reglementare contravențională a consiliilor locale, practic se permite ca o hotărâre a Consiliului general să adauge la lege, ceea ce nu poate fi admis.

O a doua modificare privește art. 5 alin. (4) care prevede că *prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare*. Textul se impune a fi modificat, în sensul de a se adăuga și ordonanțele de Guvern, care sunt acte juridice cu forța legii și care și ele pot să modifice actuala reglementare cadru în materie. Adăugăm, ca argument care justifică această modificare, și art. 1 alin. (1) teza a doua, care definește *contravenția ca fiind fapta săvârșită cu vinovăție, prevăzută și sancționată prin lege, ordonanță sau hotărâre a Guvernului, sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București, a Consiliului General al Municipiului București*.

După cum se poate constata, **în definiția legală a contravenției regăsim și referirea la ordonanță de Guvern**, referire care trebuie, pentru identitate de rațiune, să se regăsească și în art. 5 alin. (4).

Pentru aceleași rațiuni, se impune modificarea și a art. 9 alin. (1), în sensul de a se aduga legii, și ordonanța de Guvern. În acest fel, sancțiunea contravențională a prestării unei activități în folosul comunității poate fi stabilită doar prin lege sau prin ordonanță de Guvern.

Articolul 15 alin. (3) s-a impus și el a fi modificat, pe considerentul că, *în formularea actuală, el permite ca prin hotărâre a Guvernului, adică prin act juridic inferior legii, să se poată stabili și alte materii în care ofițerii și subofițerii de poliție să poată constat contravenții*. În acest fel, textul permite ca printr-un act inferior ca forță

juridică legii să se poată completa legea, ceea ce nu poate fi admis. De aceea, el trebuie modificat, în sensul înlocuirii sintagmei „hotărâre a Guvernului” cu „ordonanță”.

O altă modificare s-a impus a se realiza la art. 16 alin. (1), în ceea ce privește *posibilitatea achitării în 48 de ore a jumătate de minimul amenzii prevăzute de lege pentru fapta respectivă, și ea vizează trei aspecte: pe de o parte, am adăugat că posibilitatea se poate realiza pe loc sau în 48 de ore. Pe de altă parte, am eliminat precizarea din text, care recunoștea această posibilitate doar dacă actul normativ contravențional prevede o asemenea posibilitate.* Vechea Lege nr. 32/1968 a contravențiilor nu făcea o asemenea precizare, soluție corectă și necesară de a fi reintrodusă, pentru că ea dă posibilitatea ca toți cei sancționați cu amendă contravențională să achite, dacă doresc, pe loc sau în 48 de ore, jumătate din minimul amenzii legale. Nici o rațiune nu justifică soluția actuală, ca unii contravenienți să poată să beneficieze de această posibilitate iar alții nu. Un ancestral principiu de drept obligă la aceeași soluție juridică pentru aceeași situație de fapt.

Totodată, s-a impus completarea textului cu o nouă teză, care să prevadă data de la care curge termenul prevăzut de lege, care trebuie să fie de la data comunicării procesului verbal sau, după caz, a hotărârii judecătorești.

Pentru aceleași rațiuni, se impune modificarea corespunzătoare și a articolului 28 alin. (1), în sensul abrogării tezei a doua; care prevede că *„în actul normativ de stabilire a contravențiilor, această posibilitate trebuie menționată în mod expres”*.

O modificare de substanță pe care își propune să o aducă legea vizează stabilirea competenței de judecată a plângerilor de către Tribunalele administrativ fiscale, iar până la înființarea acestora, de către Secțiile de contencios administrativ și fiscal de la nivelul Tribunalele județene sau al municipiului București.

Textul actual prevede că *plângerea se înaintează, și se judecă, de către judecătoria în a cărei circumscripție s-a săvârșit contravenția.* De la apariția acestei legi au intervenit mai multe modificări, în plan constituțional și legal. Avem în vedere art. 126 alin. (6) din Constituție, care garantează exercitarea controlului general de legalitate asupra actelor administrative ale autorităților publice de către instanțele de contencios administrativ, cu excepția actelor care privesc raporturile cu Parlamentul și a actelor de comandament cu caracter militar. Procesul verbal contravențional, este, ca natură juridică, un act administrativ. Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ prevede, în articolul 5 alin. (2) că *„Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se preved, printr-o lege organică , o altă procedură judiciară”*.

Constatăm că legea impune o lege organică, ori OG nr. 2/2001 este o ordonanță simplă, obișnuită, care nu poate fi adoptată în domenii care fac obiectul legilor organice, așa cum prevede art. 115 alin. (1), rezultând, per a contrario, că trebuie să fie vorba de o materie rezervată legilor ordinare.

Pe cale de consecință, printr-o lege ordinară nu se poate deroga de la o lege organică, principiul simetriei juridice interzice acest lucru, motiv pentru care se impune modificarea OG nr. 2/2001, în sensul în care plângerile împotriva proceselor verbale contravenționale să se soluționeze de instanțele de contencios administrativ, în fond tribunalul și în recurs Curtea de Apel, Secțiile de contencios administrativ și fiscal.

Pe cale de consecință, trebuie să se modifice și alin. (1) și (2) ale art. 33, în sensul înlocuirii „judecătoriei” cu „instanța”, precum și art. 34 alin. (2), în sensul că recursul se va face la secția de Contencios administrativ a Curții de Apel, fondul fiind judecat de secția similară a Tribunalului.

Un alt text a cărui modificare o propun inițiatorii este art. 32 alin. (3) teza întâia care, în redactarea inițială, prevede că plângerea suspendă executarea. În practică s-a constatat o interpretare neunitară a acestui text, în ceea ce privește tipul de suspendare, dacă trebuie făcută o cerere în acest sens, dacă instanța trebuie sau nu să ia act de ea și altele asemenea. Pentru eliminarea oricăror diferențe de interpretare, trebuie precizat că plângerea suspendă executarea de drept și fără nici o altă formalitate.

Pentru aceste considerente, inițiatorii vă supun analizei prezenta inițiativă legislativă.

INIȚIATORI

SENATOR

VEDINAȘ VERGINIA

SENATOR

UNGHEANU MIHAI

SENATOR

DINESCU VALENTIN

SENATOR

GHEORGHE FUNAR

SENATOR

GĂUCAN CONSTANTIN

SENATOR

IRINA LOGHIN

SENATOR

AUREL ARDELEAN

SENATOR

NICOLAE IORGA

DEPUTAT

IOAN AUREL RUS

DEPUTAT

PAUL MAGHERU